

Eucharistijos stbuklas ŠVENTOJO EGIDIJAUS

PRANCŪZIJA

Charles Martel sunkiai nusidėjo ir, sąžinės graužiamas, nusprendė vykti į Provansą pas abatą, vardu Egidijus, pagarsėjusį šventumu. Norėjo paprašyti išrišimo iš šios nuodėmės, tačiau nedrįso jos išpažinti. Šv. Egidijus šia intencija aukojo šv. Mišias. Ir štai šalia altoriaus atsirado angelas, kuris rankoje laikė knygą, kurioje buvo užrašyta neišpažinta nuodėmė. Per šv. Mišias knygos įrašas pamažu bluko, kol galiausiai visiškai išnyko.

Šventasis Egidijus ir elnė.

Šv. Egidijaus Mišios dalyvaujant Karoliui Marteliui. Nacionalinė Londono galerija.

J. F. T. Gechter (1795–1844), Karolio Martelio ir Abderamo mūšis.

Vitražas, vaizduojąs Karolį Martelį.

Carl August Wilhelm von Steuben (1788–1856), Puatjė mūšis (1837).

Prieš švęsdamas pergalę prieš saracenus prie Puatjė, Charles Martel sunkiai nusidėjo kraujomaišos nuodėme su savo seserimi. Graužiamas sąžinės jis visgi neišdrįso jos išpažinti. Dėl to nutarė keliauti į Provansą prašyti maldos pas labai žymų abatą Egidijų. Egidijus šia intencija aukojo šv. Mišias. Tuo metu prie altoriaus atsirado angelas, rankoje laikydamas knygą, ant kurios buvo užrašyta gėdingoji nuodėmė. Per šv. Mišias užrašas ant knygos vis bluko, kol galiausiai visai išnyko, ir Charles Martel gavo išrišimą.

Šv. Egidijus buvo

garsus dar iki šio stebuklo. Būdamas atėnietis pagal kilmę, jis pasitraukė į Gardo mišką ir

gyveno ten kaip atsiskyrėlis. Kasdien ateidavo elnė ir jį pamaitindavo savo pienu. Vieną dieną visigotų karalius medžiodamas atsivijo elnę iki grotos, kur gyveno atsiskyrėlis, ir ten ją nušovė. Norėdamas atitaisyti skriaudą, karalius paliepė pastatyti didelį šv. Egidijaus Gardiečio vienuolyną. Jis tapo svarbia stotele maldininkams, einantiems šv. Jokūbo keliu į Santjago de Kompostelą, o paskui ir piligrimų traukos centru.

Šv. Egidijaus šaukiamasi į pagalbą, kai reikia atlikti sunkią išpažintį.